

the written consent of the employee, be accumulated to be taken four days at a stretch. The accumulated rest day shall be computed on the basis of four rest days for every twenty-four working days. The accumulated rest days may be brought forward or delayed with the written consent of the parties. However, the employer must ensure that every employee be given rest days of not less than fifty-two days in a year. Such consents shall be obtained on the day of commencement of the employee's employment or at the beginning of the effective date of this Order and may be withdrawn by the employee at any year end:

Provided that an employee shall not be entitled to any rest day during the period in which the employee is on maternity leave as provided under section 37, or on sick leave as provided under section 60F of the Act, or during the period of temporary disablement under the Workmen's Compensation Act 1952, or under the Employees Social Security Act 1969;

*Act 273.
Act 4.*

- (b) the employer shall before the beginning of each year or at the commencement of an employee's employment prepare a roster of the weekly rest day in respect of each employee in accordance with paragraph (a) and where applicable the substituted rest day for the year, and such roster shall be preserved for a period of not less than six years and shall be made available for inspection by the Director General of Labour at any time.

5. The Employment (Exemption) Order 1980 is revoked.

P.U.(A)331/80.

Made the 10th February 1988.

[KB. Sulit 32/1/2/3/20/3; PN. (PU²) 192/IV.]

LEE KIM SAI,
Minister of Labour

P.U.(A) 58.

**AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967**

**PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KESATUAN
REPUBLIK SOSIALIS SOVIET) 1988**

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 132 (1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah berikut:

*Act 53.
45/67.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kesatuan Republik Sosialis Soviet) 1988.**

Nama.

*Pelepasan
cukai dua
kali*

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat dengan Kerajaan Kesatuan Republik Sosialis Soviet dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Kesatuan Republik Sosialis Soviet (sebagaimana ditakrifkan tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu) dan bahawa adalah bermanfaat jika perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DAN KERAJAAN KESATUAN REPUBLIK SOSIALIS SOVIET BAGI MENGELAKKAN CUKAI DUA KALI BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI KE ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Kesatuan Republik Sosialis Soviet dengan hasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan dan dengan maksud untuk menggalakkan kerjasama ekonomi di antara kedua-dua negara, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG PERJANJIAN

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin salah satu daripada atau kedua-dua Negara Pejanji.

2. (a) Perjanjian ini terpakai bagi Wilayah setiap Negara Pejanji, termasuk laut wilayahnya, dan kepada Zon Ekonomi Eksklusifnya dan Pelantar Benuanya yang melampaui batasan laut wilayahnya yang ia gunakan, di bawah undang-undangnya sejajar dengan Undang-Undang Antarabangsa, hak-hak kedaulatan bagi maksud penjelajahan dan pengeksploitan sumber alam daripada kawasan tersebut.

(b) Bagi maksud-maksud Perjanjian ini apa-apa sebutan bagi mana-mana Negara Pejanji adalah dianggap sebagai suatu sebutan bagi wilayah Negara relevan, termasuk laut wilayahnya, Zon Ekonomi Eksklusifnya dan Pelantar Benuanya yang melampaui batasan laut wilayah Negara itu, sebagaimana yang disebut dalam subperenggan (a) di atas.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai kepada cukai-cukai ke atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevikan.

2. Cukai-cukai tertakluk di bawah Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

(i) cukai pendapatan dan cukai keuntungan berlebihan;

- (ii) cukai pendapatan tambahan, yakni, cukai pembangunan; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum;
- (selepas ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Kesatuan Republik Sosialis Soviet:

- (i) cukai pendapatan ke atas orang asing di sisi undang-undang;
- (ii) Cukai pendapatan ke atas penduduk; dan
- (iii) cukai ke atas keuntungan peserta asing dalam usahasama yang dipindahkan keluar negeri;

(selepas ini disebut “cukai Kesatuan Republik Sosialis Soviet”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai ke atas pendapatan yang serupa atau sebahagian besarnya sama dengan cukai-cukai yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada atau sebagai ganti kepada cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain tentang perubahan-perubahan yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka masing-masing, yang perlu bagi pelaksanaan Perjanjian ini.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Persekutuan Malaysia (Malaysia) atau Kesatuan Republik Sosialis Soviet (KRSS) mengikut kehendak konteksnya.
- (b) istilah “orang”:
 - (i) dalam hal Malaysia, termasuklah seorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang disifatkan sebagai orang bagi maksud-maksud cukai—istilah “syarikat” ertinya apa-apa pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
 - (ii) dalam hal KRSS, termasuklah seorang individu, mana-mana orang di sisi undang-undang atau organisasi lain yang diwujudkan di bawah mana-mana undang-undang KRSS atau mana-mana Republik Kesatuannya dan disifatkan sebagai orang di sisi undang-undang bagi maksud-maksud cukai di KRSS;

- (c) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu enterprais dari suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan hanya di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.
- (d) istilah “pihak berkuasa yang kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal KRSS, Kementerian Kewangan KRSS atau wakil yang diberi kuasa oleh mereka.

2. Pada pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai makna yang diberikan kepadanya di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, seorang yang menjadi pemastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal KRSS, seorang yang menjadi pemastautin di KRSS bagi maksud-maksud cukai KRSS.
2. Jika oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1 seorang individu adalah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin di Negara yang dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai residen di Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
 - (b) jika Negara yang dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di dalam salah satu negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin di Negara yang dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;

- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin di Negara yang dia menjadi warganegara;
- (d) jika salah satu Negara mensifatkannya sebagai warganegaranya atau jika dia tidak menjadi warganegara di kedua-dua Negara, pihak berkuasa yang kompeten di mana-mana Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan ini dengan cara persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, orang yang lain daripada seorang individu adalah seorang pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin di negara di mana terletaknya tempat pengurusannya yang berkesan.

Perkara 5

ESTABLISMENT TETAP

1. Dalam Perjanjian ini istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana dengannya seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sama ada secara keseluruhannya atau sebahagiannya menjalankan apa-apa kegiatan perdagangan di Negara Pejanji yang satu lagi.

2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:

- (a) suatu cawangan;
- (b) suatu pejabat;
- (c) suatu bangunan atau tapak binaan yang wujud bagi lebih daripada dua belas bulan;
- (d) suatu projek pemasangan atau pepasangan yang wujud bagi lebih daripada enam bulan.

3. Walau apapun peruntukan perenggan 1, suatu establismen tetap dalam suatu Negara Pejanji yang dengannya orang yang bermastautin di Negara Pejanji yang satu lagi sama ada secara keseluruhannya atau sebahagiannya menjalankan apa-apa aktiviti perdagangan tidaklah termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi tujuan penyimpanan atau pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan pemastautin itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan pemastautin itu semata-mata bagi tujuan penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan pemastautin itu semata-mata bagi tujuan pemprosesan oleh pamastautin lain;

- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi tujuan pembelian barang-barang atau dagangan, atau bagi pengutipan dan penyebaran maklumat, bagi pemastautin itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi tujuan menjalankan, bagi pemastautin itu apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan ataupun tambahan.

4. Walau apapun peruntukan perenggan 2 (c) seorang pemastautin suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan aktiviti pengawasan semata-mata dalam Negara lain itu bagi lebih daripada 6 bulan berhubungan dengan projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang dijalankan dalam Negara yang satu lagi itu.

5. Seseorang (selain daripada seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang perenggan 6 terpakai baginya) yang bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak seorang pemastautin dari Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap dalam Negara yang tersebut mula-mula itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang tersebut mula-mula itu, suatu kuasa bagi membuat kontrak di bawah nama pemastautin itu melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada aktiviti-aktiviti yang disebut di dalam perenggan 3;
- (b) dia menyenggara dalam Negara yang tersebut mula-mula itu suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan pemastautin itu dari mana dia selalunya membuat pesanan bagi pihak pemastautin itu; atau
- (c) dia memproses dalam Negara yang tersebut mula-mula itu barang-barang atau dagangan kepunyaan pemastautin itu.

6. Seorang pemastautin suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata oleh kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang sedemikian itu bertindak mengikut perjanjian biasa perniagaan mereka.

Walaupun bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti seorang ejen sedemikian dijalankan kesemuanya atau hamper kesemuanya bagi pihak pemastautin itu, dia tidaklah boleh dianggap sebagai seorang ejen bertaraf bebas jika transaksi-transaksi antara ejen dan pemastautin itu tidak dibuat di bawah syarat-syarat perniagaan.

7. Hakikat bahawa seseorang (selain daripada seorang individu) yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh seseorang (selain daripada seorang individu) yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidak boleh dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu daripada orang-orang itu suatu establismen tetap bagi orang yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Berkenaan dengan Malaysia istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuklah harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai baginya, usufuk bagi harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran boleh ubah atau tetap sebagai balasan kepada pengusahaan, atau hak untuk mengusahakan, longgokan galian, telaga-telaga minyak atau gas, kuari-kuari dan tempat-tempat lain pengeluaran sumber-sumber alam termasuk kayu atau hasil-hasil hutan yang lain.

Kapal dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai kepada pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan dengan apa-apa cara lain akan harta tak alih itu.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan seorang pemastautin di suatu Negara Pejanji hanya boleh dikenakan cukai di dalam Negara itu sahaja melainkan pemastautin itu menjalankan perniagaan di dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika pemastautin itu menjalankan perniagaan seperti yang tersebut dahulu, maka keuntungan pemastautin itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu tetapi hanya ke atas sekian banyak daripada keuntungan itu yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangka dibuat olehnya jika ia adalah suatu entiti yang berlainan dan berasingan yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan pemastautin yang ia adalah suatu establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dipotong perbelanjaan-perbelanjaan yang dilakukan bagi tujuan-tujuan establismen tetap itu termasuk perbelanjaan-perbelanjaan bagi menjalankan kerja dan pentadbiran am sama ada dilakukan dalam Negara itu di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap hanya oleh kerana pembelian oleh establismen tetap itu barang-barang atau dagangan bagi pemastautin itu.

5. Bagi maksud perenggan-perenggan yang tersebut dahulu, keuntungan yang kena dikaitkan kepada establismen tetap hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk ditentukan sebaliknya.

6. Jika keuntungan termasuklah butiran-butiran tentang pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidaklah terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

7. Jika—

- (a) seorang pemastautin suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang-orang yang sama yang menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal seorang pemastautin suatu Negara Pejanji dan seorang pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi,

dan di dalam mana-mana hal tersebut syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara dua entiti itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat di antara entiti-entiti bebas, maka apa-apa keuntungan yang akan, tetapi oleh kerana syarat-syarat tersebut, telah terakru kepada salah satu daripada entiti itu, tetapi, atas sebab syarat-syarat tersebut, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan ke dalam keuntungan entiti itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 8**PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA**

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara di lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai di dalam Negara Pejanji itu sahaja.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai kepada bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9**DIVIDEN**

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin di KRSS yang menjadi pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicajkan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dicajkan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu.
2. Keuntungan daripada suatu usaha bersama yang terakru kepada seorang peserta yang menjadi seorang pemastautin Malaysia, apabila dipindahkan daripada KRSS, boleh dicukai mengikut undang-undang KRSS tetapi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada keuntungan yang dipindahkan daripada KRSS tersebut.
3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan di dalam Perkara ini ertinya pendapatan syer-syer atau hak-hak lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer-syer mengikut undang-undang Negara yang syarikat yang membuat pengagihan itu adalah pemastautin; bagi maksud-maksud perjanjian ini dalam hal KRSS istilah tersebut ertinya keuntungan yang disebut di dalam perenggan 2.
4. Peruntukan perenggan 1 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial dividen-dividen itu, sebagai seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, yang mana syarikat yang membayar dividen-dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen yang tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen-dividen dibayar mempunyai kaitan yang berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

Perkara 10**BUNGA**

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga sedemikian boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial bunga itu, maka cukai yang dicajkan itu tidaklah boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang seorang pemastautin KRSS berhak mendapat faedahnya hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan yang lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan sebagaimana ditakrifkan di bawah undang-undang Malaysia.

4. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 2 bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi adalah boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang ianya dibayar.

- (a) kepada Kerajaan Negara yang satu lagi itu;
- (b) kepada Bank Pusat Negara yang satu lagi itu; atau
- (c) berkenaan dengan suatu pinjaman yang disediakan, digerenti atau dijamin oleh Kerajaan Negara yang satu lagi itu yang mana boleh dipersetujui bersama oleh pihak-pihak berkuasa yang kompeten Negara-Negara Pejanji.

5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan di dalam Perkara ini ertinya pendapatan tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan dengan cara gadai janji ataupun tidak, dan sama ada memberi suatu hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang, dan khususnya pendapatan daripada sekuriti-sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon-bon atau debentur-debentur.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2, 3 dan 4 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam suatu Negara Pejanji yang satu lagi itu di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayar adalah Negara itu sendiri, sebahagiannya atau suatu pihak berkuasa tempatannya, atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada seorang pemastautin suatu Negara Pejanji ataupun tidak, mempunyai dalam suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya

keterhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika oleh kerana suatu perhubungan istimewa di antara pembayar dan pemunya benefisial itu atau di antara kedua mereka dengan seorang yang lain, amaun bunga yang dibayar itu, setelah menimbangkan tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar bunga dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan yang sedemikian, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya kepada amaun yang terakhir disebut itu sahaja. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah kekal sebagai boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi pertimbangan yang wajar kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 11

ROYALTI

1. Royalti yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, maka cukai yang dicajkan tidaklah boleh melebihi:

- (a) 10 peratus daripada amaun kasar royalti yang disebut dalam perenggan 3 (a);
- (b) 15 peratus daripada amaun kasar royalti yang disebut dalam perenggan 3 (b).

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi:

- (a) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta bagi kerja-kerja saintifik, atau bagi menggunakan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik; atau
- (b) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, filem wayang gambar, atau pita untuk siaran radio atau televisyen atau apa-apa hakcipta untuk hasil sastera atau seni.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayar itu adalah Negara itu sendiri, sebahagiannya atau suatu pihak berkuasa tempatannya, atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji ataupun tidak, mempunyai dalam suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti telah dilakukan, dan royalti itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara yang establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh kerana suatu perhubungan istimewa di antara pembayar itu dengan pemunya benefisial atau di antara keduanya dengan seorang lain, amaun royalti yang dibayar itu, setelah memberikan perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya royalti dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya kepada amaun yang terakhir disebut itu sahaja. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian yang wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

7. Tertakluk kepada perenggan 4 Perkara 21 royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin KRSS yang tertakluk kepada duti sewa filem di bawah Akta Duti Sewa-Filem Wayang Gambar di Malaysia tidaklah boleh dikenakan cukai Malaysia yang kepadanya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 12

LABA DARI PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai dalam Negara Pejanji di mana harta itu terletak.

2. Laba yang diperolehi daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta suatu establismen tetap seorang pemastautin suatu Negara Pejanji mempunyai di dalam

Negara Pejanji yang satu lagi itu, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan suatu establismen tetap itu boleh dicukai di dalam Negara yang satu lagi itu.

Walau bagaimanapun, laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji di lalulintas antarabangsa dan harta alih berkenaan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu adalah boleh dikenakan cukai di dalam Negara itu sahaja.

3. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset, selain daripada yang disebut dalam perenggan 1 dan 2, adalah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang pemberimilik itu adalah pemastautin.

Perkara 13

PENDAPATAN DARIPADA PEKERJAAN

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 14, 15, 16, 17, 18 dan 19, gaji, upah dan saraan lain yang bersamaan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan adalah boleh dicukai di Negara itu sahaja melainkan pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, saraan tersebut sebagaimana yang diperolehi daripada pekerjaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu adalah boleh dicukai hanya di Negara yang pertama disebut itu jika:

- (a) penerima tinggal di Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh tidak melebihi agregat 183 hari dalam tahun kalendar; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak majikan yang bukan seorang pemastautin di Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang majikannya mempunyai di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas suatu kapal atau pesawat udara yang dikendalikan di lalulintas antarabangsa oleh suatu enterprais suatu Negara Pejanji boleh dicukaikan di Negara itu.

Perkara 14**FEE PENGARAH**

Fee pengarah dan bayaran-bayaran yang serupa yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang ahli lembaga pengarah suatu syarikat atau mana-mana orang di sisi undang-undang yang menjadi pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 15**SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN**

1. Walau apapun peruntukan-peruntukan Perkara 15, pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau seorang ahli muzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian itu terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada seorang lain, maka pendapatan itu boleh, walau apapun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 13, dicukai dalam Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur dan olahragawan itu dijalankan.

3. Walau apapun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 pendapatan yang diperolehi daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji oleh seniman atau olahragawan hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang suatu lawatan ke Negara itu dijalankan di bawah program pertukaran yang dipersetujui bersama oleh Negara-Negara Pejanji atau subbahagiannya atau pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 16**PENCEN**

Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 17, apa-apa pencen dan saraan-saraan lain yang seumpamanya bagi pekerjaan yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu hanya boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17**PERKHIDMATAN KERAJAAN**

1. Saraan, selain dari pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau subbahagiannya

atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara itu. Walau bagaimanapun, saraan itu hanya boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan dalam Negara itu dan penerima ialah seorang pemastautin Negara itu yang:

- (a) adalah seorang warganegara Negara itu; atau
- (b) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi tujuan melaksanakan perkhidmatan-perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, subbahagiannya, atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, subbahagiannya, atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara itu.

3. Jika seorang individu yang disebut dalam perenggan 1 memperoleh saraan atau pencen daripada aktiviti-aktiviti perdagangan, peruntukan-peruntukan Perkara 13 dan 14 hendaklah terpakai.

Perkara 18

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seorang individu yang menjadi pemastautin sejurus sebelum melawat Negara Pejanji yang satu lagi itu dan berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di suatu universiti, kolej, sekolah atau institusi pelajaran yang serupa di Negara yang satu lagi itu; dan
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu ke atas semua kiriman dari luar negeri bagi tujuan-tujuan nafkah, pelajaran, penyelidikan atau latihannya.

2. Peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah juga terpakai kepada suatu biasiswa, pemberian atau amaun lain yang serupa yang diperolehi daripada Kerajaan atau suatu organisasi Negara yang disebut terdahulu atau suatu organisasi antarabangsa berkaitan dengan penyelidikan atau latihan di institusi yang lain daripada institusi pelajaran.

Perkara 19

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sejurus sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau establismen lain bagi pelajaran tinggi atau institusi penyelidikan saintifik yang ditubuhkan oleh Negara yang satu lagi

itu, melawat Negara yang satu lagi semata-mata bagi maksud mengajar atau penyelidikan atau kedua-duanya di institusi-institusi tersebut bagi suatu tempoh tidak melebihi 2 tahun hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu bagi apa-apa saraan kerana mengajar atau penyelidikan itu.

2. Perkara ini tidak boleh terpakai kepada pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu adalah dijalankan terutamanya bagi faedah persendirian seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 20

PENDAPATAN LAIN

Butiran-butiran pendapatan seorang pemastautin di suatu Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini bolehlah dikenakan cukai di Negara Pejanji itu sahaja kecuali jika pendapatan itu diperolehi daripada sumber-sumber dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, ia juga boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 21

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia daripada cukai yang boleh dikenakan di mana-mana Negara selain daripada Malaysia, cukai Kesatuan Republik Sosialis Soviet yang boleh dikenakan di bawah undang-undang KRSS dan dengan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin di Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada KRSS hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Walau bagaimanapun, kredit itu tidaklah boleh melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

2. Di KRSS, cukai dua kali hendaklah dihapuskan mengikut undang-undang KRSS dengan mengambil kira cukai Malaysia yang telah dibayar.

3. Bagi maksud perenggan 2, jika royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin KRSS adalah, sebagai bayaran sewaan filem, tertakluk kepada duti sewa filem wayang gambar di Malaysia, duti itu hendaklah disifatkan sebagai cukai Malaysia.

Perkara 22

TANPA DISKRIMINASI

1. Warganegara suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk, dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang berlainan atau lebih berat daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang warganegara Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau mungkin tertakluk kepadanya.

2. Pencukaaian ke atas pendapatan atau keuntungan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dilevikan dalam Negara yang satu lagi itu, kurang baik daripada cukai yang dilevikan ke atas pendapatan yang diperolehi melalui suatu establismen tetap di negara itu oleh pemastautin negara ketiga yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama dalam hal keadaan yang sama.

3. Tiada apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi kepada:

- (a) suatu Negara Pejanji supaya memberi kepada individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud-maksud cukai yang diberikan olehnya kepada pemastautin sendiri.
- (b) Malaysia supaya memberikan warganegara KRSS yang bukannya pemastautin di Malaysia elaun diri, pelepasan dan pengurangan tersebut bagi maksud-maksud cukai yang menurut undang-undang tersedia baginya kepada, pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani, hanya kepada warganegara Malaysia yang bukan pemastautin di Malaysia.

4. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai-cukai yang Perjanjian ini terpakai.

Perkara 23

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara yang dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 22, kepada Negara yang dia menjadi warganegara. Kesnya itu mesti dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian ke atas dirinya yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian.

2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika ia berpendapat bahawa bantuan itu adalah berjustifikasi dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten di Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian.

3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan pentafsiran atau pemakaian Perjanjian. Mereka juga boleh sama-sama berunding untuk menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian.

Perkara 24

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang dipertukarkan sedemikian itu hendaklah dianggap sebagai rahsia dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa yang terlibat dengan pelaksanaan undang-undang berhubungan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (b) untuk memberi butir-butir yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran bagi Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (c) untuk memberi maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesion, proses tred, atau maklumat pengzahirannya adalah bertentangan dengan kepentingan awam.

Perkara 25

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini adalah tertakluk kepada ratifikasi dan suratcara-suratcara ratifikasi hendaklah ditukar-menukar di Kuala Lumpur secepat mungkin.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada hari tukar-menukar suratcara-suratcara ratifikasi dan hendaklah mempunyai kuatkuasa berkenaan dengan cukai-cukai bagi tahun taksiran bermula pada satu haribulan Januari 1989, dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya.

Perkara 26**PENAMATAN**

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak ditentukan, tetapi mana-mana Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian, melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberikan notis bertulis penamatan kepada Negara Pejanji yang satu lagi pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tahun 1992. Pada berlakunya peristiwa yang sedemikian itu Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa berkenaan dengan cukai-cukai bagi tahun taksiran bermula pada hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutnya yang notis penamatan diberikan dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikan kuasa sewajarnya bagi maksud itu oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Moscow pada 31 haribulan Julai 1987, tiap satunya dalam bahasa Malaysia, bahasa Russia dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskah itu adalah sama sahnyanya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian tentang pentafsiran, pentafsiran hendaklah dibuat dengan berpanduan kepada naskah bahasa Inggeris

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan Kesatuan
Republik Sosialis Soviet

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian ini antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Kesatuan Republik Sosialis Soviet bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali berkenaan dengan Cukai-Cukai ke atas Pendapatan, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan berikut hendaklah menjadi suatu bahagian integral Perjanjian.

1. Berkaitan dengan Perkara 5, “Establismen Tetap”:

Dalam hal Malaysia istilah “Establismen Tetap” hendaklah termasuk, sebagai tambahan kepada apa yang disebut dalam perenggan 2 Perkara 5, yang berikut:

- (i) tempat pengurusan;
- (ii) kilang;
- (iii) bengkel;
- (iv) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau lain-lain tempat pengeluaran sumber-sumber alam termasuk kayu atau lain-lain hasil hutan; dan
- (v) ladang atau kebun.

2. Berkaitan dengan perenggan 1 Perkara 9, “Dividen-Dividen”: Jika sekiranya terdapat perubahan kadar cukai, tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh mempengaruhi peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin di Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah, dipotong boleh dilaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang sesuai bagi tahun taksiran Malaysia sejurus selepas dividen itu dibayar.

3. Berkaitan dengan perenggan 2 Perkara 21, “Penghapusan Cukai Dua Kali”:

Cukai-cukai yang telah dilepaskan atau diberi potongan di Malaysia, menurut kuasa undang-undang insentif khas bagi menggalakkan pembangunan ekonomi Malaysia atau apa-apa peruntukan lain yang kemudiannya boleh diperkenalkan di Malaysia sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu atau menurut kuasa peruntukan-peruntukan Perjanjian ini (khususnya bunga yang kepadanya perenggan 3 dan 4 Perkara 10 terpakai) hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit di KRSS dengan suatu amaun yang bersamaan dengan cukai yang sepatutnya telah dibayar jika tiada pelepasan atau pemotongan tersebut telah dibuat.

4. Berkaitan dengan Perkara 22, “Tanpa Diskriminasi”:

Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini yang boleh ditafsirkan sebagai menghalang Malaysia daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dimaksudkan untuk menggalakkan pembangunan ekonominya.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikan kuasa sewajarnya bagi maksud itu oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Moscow pada 31 haribulan Julai 1987, tiap satunya dalam Bahasa Malaysia, Bahasa Russia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskah itu adalah sama sahnyanya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian tentang pentafsiran, pentafsiran hendaklah dibuat dengan berpanduan kepada naskah Bahasa Inggeris.

Bagi Pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi Pihak Kerajaan
Kesatuan Republik
Sosialis Soviet

Diperbuat pada 8hb Februari 1988.

[Perb. O. 6869/36 Vol. 2; PN. (PU²) 80/XIII.]

DAIM ZAINUDDIN,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut seksyen 132 (6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (UNION OF SOVIET SOCIALIST
REPUBLICS) ORDER 1988

IN exercise of the powers conferred by section 132 (1) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

Act 53.

45/67

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (Union of Soviet Socialist Republics) Order 1988.**

Citation

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made with the Government of the Union of Soviet Socialist Republics with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Union of Soviet Socialist Republics tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that the arrangements shall have effect.

*Double
taxation
relief.*

SCHEDULE

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF THE UNION OF
SOVIET SOCIALIST REPUBLICS FOR THE AVOIDANCE OF
DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME**

The Government of Malaysia and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and with the view to promote economic co-operation between the two countries, have agreed as follows:

Article 1

SCOPE OF THE AGREEMENT

1. This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both the Contracting States.

2. (a) This Agreement applies to the territory of each of the Contracting States, including its territorial sea, and to its Exclusive Economic Zone and its Continental Shelf which extends beyond the limits of its territorial sea over which it exercises, under its laws consistent with International Law, sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting the natural resources of such areas.

(b) For the purposes of this Agreement any reference to either of the Contracting States is considered as a reference to the territory of the relevant State, including its territorial sea, its Exclusive Economic Zone and its Continental Shelf which extends beyond the limits of the territorial sea of that State, as mentioned in sub paragraph (a) above.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax and excess profit tax;
 - (ii) the supplementary income tax, that is, development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the Union of Soviet Socialist Republics:
 - (i) the income tax on foreign legal persons;
 - (ii) the income tax on population; and
 - (iii) the tax on profits of a foreign participant of a joint venture, transferred abroad;(hereinafter referred to as “Union of Soviet Socialist Republics tax”).
3. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws, necessary for the implementation of this Agreement.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Federation of Malaysia (Malaysia) or the Union of Soviet Socialist Republics (the USSR) as the context requires,
 - (b) the term “person”:
 - (i) in the case of Malaysia, includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes—the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

- (ii) in the case of the USSR, includes an individual, any legal person or other organisation created under the laws of the USSR or any Union Republic thereof and treated as a legal person for the purposes of taxation in the USSR;
 - (c) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (d) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of the USSR, the Ministry of Finance of the USSR or their authorised representative.
2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement the term “resident of a Contracting State” means:
- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
 - (b) in the case of the USSR, a person who is resident in the USSR for the purposes of the USSR tax.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:
- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a citizen;

- (d) if either State regards him as its citizen or if he is a citizen of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Artikel 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. In this Agreement the term “a permanent establishment” means any fixed place of business through which a resident of a Contracting State wholly or partly carries on any commercial activity in the other Contracting State.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:

- (a) a branch;
- (b) an office;
- (c) a building or construction site which exists for more than twelve months;
- (d) an installation or assembly project which exists for more than six months.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a permanent establishment in a Contracting State through which a person who is a resident of the other Contracting State wholly or partly carries on any commercial activity shall not include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the resident;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the resident solely for the purpose of storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the resident solely for the purpose of processing by another resident;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting and disseminating of information, for the resident;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the resident any other activity of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 (c) a resident of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on solely supervisory activities in that other State for more than 6 months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.

5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of a resident of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:

- (a) he has, and habitually exercised in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the resident unless his activities are limited to those activities mentioned in paragraph 3;
- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the resident from which he regularly fills orders on behalf of the resident; or
- (c) he processes in the first-mentioned State goods or merchandise belonging to the resident.

6. A resident of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of the resident, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the resident were not made under arm's length condition.

7. The fact that a person (other than an individual) which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a person (other than an individual) which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either person a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. In

respect of Malaysia, the term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce.

Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the resident carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the resident carries on business as aforesaid, the profits of the resident may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate entity engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the resident of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be deducted expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the resident.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

7. Where-

- (a) a resident of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of a resident of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of a resident of a Contracting State and a resident of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two entities in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent entities, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the entities, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that entity and taxed accordingly.

Article 8

AIR TRANSPORT AND SHIPPING

- 1. Income derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
- 2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

DIVIDENDS

- 1. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of the USSR who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company.
- 2. Profits of a joint-venture accruing to a participant who is a resident of Malaysia, when transferred from the USSR, may be taxed in accordance with the law of the USSR but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of such profits transferred from the USSR.
- 3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident; for the purposes of this Agreement in the case of the USSR the term means profits mentioned in paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

Article 10 **INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of the State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of the USSR is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined under Malaysian law.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State where it is paid:

- (a) to the Government of that other State;
- (b) to the Central Bank of that other State; or
- (c) in respect of a loan provided, guaranteed or insured by the Government of that other State which may be agreed upon between the competent authorities of the Contracting States.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds and debentures.

6. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, its subdivision or a local authority thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 11

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 10 per cent of the gross amount of royalties mentioned in paragraph 3 (a).
- (b) 15 per cent of the gross amount of royalties mentioned in paragraph 3 (b).

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience; or
- (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which

the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, its subdivision or a local authority thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. Subject to paragraph 4 of Article 21 royalties derived by a resident of the USSR which are subjected to film hire duty under the Cinematograph Film-Hire Duty Act in Malaysia shall not be liable to Malaysian tax to which this Agreement applies.

Article 12

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains derived from the alienation of movable property forming part of property of a permanent establishment which a resident of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment may be taxed in that other State.

However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by a resident of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

3. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 13**INCOME FROM EMPLOYMENT**

1. Subject to the provisions of Articles 14, 15, 16, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 14**DIRECTORS' FEES**

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company or any other legal person which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 15**ARTISTES AND ATHLETES**

1. Notwithstanding the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 13, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 income derived from activities exercised in a Contracting State by artistes or athletes shall be exempt from tax in that State where a visit to that State is exercised under the programme of exchange agreed upon by the Contracting States or their subdivisions or local authorities thereof.

Article 16

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 17, any pensions and other similar remuneration for past employment arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 17

GOVERNMENT SERVICE

1. Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or its subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or its subdivision or local authority thereof shall be taxable only in that State. However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the recipient is a resident of that State who:

- (a) is a citizen of that State; or
- (b) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, its subdivision, or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State, its subdivision, or local authority thereof shall be taxable only in that State.

3. Where an individual mentioned in paragraph 1 derives remuneration or pension from commercial activities, the provisions of Articles 13 and 14 shall apply.

Article 18

STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a university, college, school or other similar educational institution in that other State; and
- (b) as a business or technical apprentice,

shall be exempt from tax in that other State on all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, research or training.

2. The provisions of this Article shall also apply to a scholarship, grant and other similar amounts derived from the Government or an organisation of the first-mentioned State or an international organisation in connection with a research or training in an institution other than an educational institution.

Article 19

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other establishment for higher education or scientific research institution established by the other State, visits that other State solely for the purpose of teaching or research or both at such institutions for a period not exceeding 2 years shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 20

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 21

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Union of Soviet Socialist Republics tax payable under the laws of the USSR and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the USSR shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. In the USSR, double taxation shall be eliminated in accordance with the law of the USSR by taking into account the Malaysian tax paid.

3. For the purpose of paragraph 2, where royalties derived by a resident of the USSR are, as film rentals, subject to cinematograph film-hire duty in Malaysia, that duty shall be deemed to be Malaysian tax.

Article 22**NON-DISCRIMINATION**

1. The Citizens of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which citizens of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation of the income or profits which a resident of a Contracting State derives through a permanent establishment in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on the income or profits derived through a permanent establishment in that State by residents of third States carrying on similar activities in the same circumstances.
3. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
 - (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which it grants to its own residents:
 - (b) Malaysia to grant to citizens of the USSR not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to citizens of Malaysia who are not resident in Malaysia.
4. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 23**MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE**

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the State of which he is a citizen. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for this Agreement.

Article 24

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for the carrying out of provisions of this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as confidential and shall be disclosed only to persons or authorities concerned with the implementation of the laws relating to taxes covered by this Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 25

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement is subject to ratification and the instruments of ratification shall be exchanged at Kuala Lumpur as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force on the day of the exchange of the instruments of ratification and shall have effect in respect of taxes for the year of assessment beginning on the first day of January 1989, and subsequent years of assessment.

Article 26

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the year 1992. In such an event the Agreement shall cease to have effect in respect of taxes for the year of

assessment beginning on the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given and subsequent years of assessment.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Moscow, this 31st day of July, 1987, each in Bahasa Malaysia, Russian and the English language, the three texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the interpretation shall be made in accordance with the English text.

For the Government
of Malaysia

For the Government
of the Union of Soviet
Socialist Republics

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

1. In connection with Article 5, "Permanent Establishment":

In the case of Malaysia the term "Permanent Establishment" shall include, in addition to those mentioned in paragraph 2 of Article 5, the following:

- (i) a place of management;
- (ii) a factory;
- (iii) a workshop;
- (iv) a mine, an oil or gas well, a quarry or other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce; and
- (v) a farm or plantation.

2. In connection with paragraph 1 of Article 9, "Dividends": In the event there is a change in the rate of tax, nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

3. In connection with paragraph 2 of Article 21, "Elimination of Double Taxation":

Taxes which have been relieved or reduced in Malaysia by virtue of special incentive laws for the promotion of the economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws or by virtue of the provisions of this Agreement (particularly interest to which paragraphs 3 and 4 of Article 10 apply) shall be allowed as a credit in the USSR in an amount equal to the tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made.

4. In connection with Article 22, "Non-Discrimination":

Nothing in this Article shall be construed so as to prevent Malaysia from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote its economic development.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Moscow; this 31st day of July 1987, each in Bahasa Malaysia, Russian and the English language the three texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the interpretation shall be made in accordance with the English text.

For the Government
of Malaysia

For the Government
of the Union of Soviet
Socialist Republics

Made the 8th February 1988.
[Perb. 0.6869/36 Vol. 2; PN. (PU²) 80/XIII.]

DAIM ZAINUDDIN,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat under section 132 (6) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)